

en Brandret, hvor en saadan er organiseret, saasom Undersøgelse af, hvorledes en Ildsyaade er opkommen, eller hvilke Ordener under en Ildbrand have fundet Sted m. v., skulle ligeledes henføre under Politiretens Behandling og Paakjendelse.

§ 21.

De Mulktter og Strafbøder, som falde efter denne Lov, indkasseres af Landfogden og anvendes efter hans af Amtmanden approberede Forslag deels til Belønning for dem, som maatte vise fortrinlig Ild og Virksomhed ved en optommen Ildsyaade, deels til Understøttelse for dem, som ved en saadan Leilighed blive bestadigede paa Førlighed eller Lemmer.

§ 22.

For Brandvæsenets ovenansførte Indtægter og Udgifter skal Landfogden i en særskilt Protokol, som dertil af Amtmanden autoriseres, aflægge aarligt Regnskab til Amtmanden.

§ 23.

Forordningen af 22de Marts 1784 om Brandvæsenet i Thorshavn bliver herved aldeles ophævet.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efterat medfølgende gjennem Justitsministeriet udarbejdede Udkast til Lov angaaende Brandvæsenet for Thorshavn og Frederiksvaag ifølge allerhøieste Resolution af 10de Juli d. A. har været forelagt det i Sommer samlede Lagthing paa Færøerne, har bemeldte Thing i sin derom afgivne Betænkning erkjendt det Ønskelige og Nødvendige i Udgivelsen af en saadan Lov, som den Udkastet indeholder, og fundet sammes enkelte Bestemmelser stemmende med de locale Forhold, hvorfor Thinget har tiltraadt Lovens Emanation, dog med nogle enkelte Forandringer, som nedenfor vilde blive nærmere omhandlede.

ad § 1.

Det blev af det af Thinget i denne Sag nedsatte Udvalg bemærket, at der ved „Frede-

riksvaag“ formeentlig forstaaes den Plads i Byens umiddelbare Nærhed, hvor Handelens Korn-Pakhuse i Forening med nogle andre Bygninger staae og som allerede er tætbebygget. Da imidlertid Loven skal finde Anvendelse paa enhver Bygning, som er opført eller vil blive opført i Byens umiddelbare Nærhed, formenes det, at „Frederiksvaag“ som overflødig kan udgaae, og Lovens Mening udtrykkes ved at tilføie „og paa der Grund, som regnes til Byen“, hvoraf atter følger, at „Frederiksvaag“ ogsaa maa udgaae af Lovens Overskrift. Da fremdeles efter Udvalgets Formening en Fortolkning af denne Paragraphs Bestemmelser lige efter Ordene vil bevirke, at de allerfleste Bygninger ikke vilde kunne ombygges, og dette dog ikke kan antages at have været Udkastets Mening, er det, for at forebygge enhver Tvivl i saa Henseende, af Udvalget foreslaaet og af Thinget vedtaget, mellem Ordene „maa herefter“ og „ingen nye Bygninger opføres“ at indskyde Ordene „paa forhen ubebyggede Pladser“.

Thinget har derhos formeent, at, naar den mellem Bygningerne gaaende Gade faaer en Brede af 12 Alen, vil det ikke være nødvendigt, at der findes en ligesaa stor Afstand mellem Bygningerne, idet en saadan vilde kræve altfor stor Plads, hvorpaa der muligen kunde blive Mangel, medens det ikke antages at vilde blive vanffeligt i Ildbrandstilfælde at komme til med Sprøiterne, naar blot Gaden er 12 Alen bred og derhos Afstanden mellem Husene bliver 6 Alen, og det har saaledes foreslaaet, at Ordene: „der ligge i en Afstand af“ o. s. v. til Enden udgaae og at der istedetfor samme sættes: „Gaden faaer en Brede af i det Mindste 12 Alen og Afstanden fra de nærmest omkring liggende Huse og Bygninger bliver 6 Alen“.

Mod disse Endringsforslag, der ogsaa ere tiltraadte af Amtmanden over Færøerne, har Ministeriet ikke fundet noget at erindre, og i Overensstemmelse hermed ere de fornødne Forandringer foretagne i Udkastet.

ad § 5.

Lagthinget har ikke antaget, at der er nogen Fare forbunden med Tobaksrygning i